

Chambre des Représentants

SESSION 1968-1969

10 JANVIER 1969

PROJET DE LOI

instituant un revenu garanti aux personnes âgées.

AMENDEMENT

PRÉSENTÉ PAR M. DEFRAIGNE.

Art. 16.

Au § 2, avant-dernière ligne, supprimer les mots « ou des fonctionnaires délégués par lui ».

JUSTIFICATION.

Le tribunal du travail est une institution judiciaire qui va rendre des jugements dont l'autorité sera relative; celle-ci ne jouera qu'entre les personnes en cause. En l'espèce, les parties seront l'Etat belge, représenté par le Ministre de la Prévoyance sociale, et les bénéficiaires du revenu garanti.

C'est donc en cause de l'Etat, et non d'un fonctionnaire subordonné hiérarchiquement au Ministre, que les procédures doivent être introduites, instruites et jugées.

Rien n'empêche le Ministre qui a la Prévoyance sociale dans ses attributions de déléguer — administrativement et sans que cela soit inscrit dans la loi — le droit de décider s'il faut ou non introduire la réclamation et comment celle-ci se présentera.

Le Gouvernement a sans doute estimé qu'il existe une analogie avec les procédures introduites en matière de douanes et accises. C'est perdre de vue que ces actions sont introduites devant une juridiction répressive, alors que le tribunal du travail est une juridiction qui fonctionne suivant les règles et principes de la procédure civile.

J. DEFRAIGNE.

Voir :

134 (S. E. 1968) :

— N° 1 : Projet de loi.

— Nos 2 à 6 : Amendements.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1968-1969

10 JANUARI 1969

WETSONTWERP

tot instelling van een gewaarborgd inkomen
voor ouden van dagen.

AMENDEMENT

VOORGESTELD DOOR DE HEER DEFRAIGNE.

Art. 16.

In § 2, op de derde laatste en de voorlaatste regel, de woorden « of van de door hem gemachtigde ambtenaren » weglaten.

VERANTWOORDING.

De arbeidsrechtbank is een rechtscollege dat uitspraken met een relatief gezag zal doen: het gewijsde zal slechts voor de betrokkenen gelden. In het onderhavige geval zijn dat de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Sociale Voorzorg, en degenen die in het genot van het gewaarborgd inkomen zijn.

Derhalve moeten de vorderingen in hoofde van de Staat en niet van een aan de Minister ondergeschikte ambtenaar ingesteld, onderzocht en berecht worden.

Er is generlei bezwaar tegen dat de Minister, tot wiens bevoegdheid Sociale Voorzorg behoort, — langs administratieve weg en zonder dat zulks in de wet wordt voorgeschreven — het recht overdraagt om te beslissen of de klacht al dan niet moet worden ingediend en hoe dit moet gebeuren.

De Regering heeft hier ongetwijfeld een analogie in gezien met de vorderingen welke ter zake van de douanen en accijnzen worden ingesteld. Maar daarbij verliest zij uit het oog dat die vorderingen bij een strafrechtelijk lichaam worden ingeleid, terwijl de arbeidsrechtbank een rechtscollege is dat werkt volgens civielrechtelijke regels en beginselen.

Zie :

134 (B. Z. 1968) :

— N° 1 : Wetsontwerp.

— Nos 2 tot 6 : Amendementen.